

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 164/04-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. júla 2004 predbežne prerokoval sťažnosť V. Č. a L. Č., obaja trvale bytom Ž., zastúpených advokátom JUDr. J. S., so sídlom Advokátska kancelária Ž. H., vo veci porušenia ich základných práv upravených v čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 23/03, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. Č. a L. Č. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 21. mája 2004 doručené podanie V. Č. a L. Č., obaja trvale bytom Ž. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. J. S., so sídlom Advokátska kancelária Ž. H., označené ako „*Podnet na začatie konania pred Ústavným súdom*“, v ktorom namietajú porušenie svojich základných práv upravených v čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 23/03.

Ústavný súd kvalifikoval podanie sťažovateľov na základe jeho obsahu ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy a pretože neobsahovalo všetky náležitosti predpísané zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), vyzval právneho zástupcu sťažovateľov, aby v určenej lehote doplnil sťažnosť. Právny zástupca sťažovateľov doplnil sťažnosť o chýbajúce náležitosti listom doručeným ústavnému súdu 23. júna 2004.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia doručili 29. januára 2003 okresnému súdu žalobu proti žalovanému Preglejka, a. s. v konkurze, so sídlom Žarnovica o zaplatenie dlžného nájomného za užívanie nehnuteľností, ktoré sú v bezpodielovom spoluvlastníctve sťažovateľov.

Okresný súd uznesením č. k. 5 C 23/03-44 z 8. júla 2003 konanie prerušil s odkazom na § 14 ods. 1 písm. a) zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov.

Sťažovatelia podali proti rozhodnutiu okresného súdu v zákonnej lehote odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 5 C 23/03 z 25. septembra 2003 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že krajský súd potvrdil uznesenie okresného súdu čiastočne z iných dôvodov než o aké ho oprel okresný súd. Krajský súd vychádzal z právneho názoru, podľa ktorého sa konania začaté po vyhlásení konkurzu prerušujú zo zákona. Z kópie priloženého uznesenia krajského súdu vyplýva, že toto uznesenie bolo právnenému zástupcovi sťažovateľa doručené 14. novembra 2003.

Sťažovatelia hodnotia uznesenia okresného súdu a krajského súdu ako zásah do ich vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a tiež porušenie ich základných práv garantovaných čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy, a preto navrhujú, aby ústavný súd vo veci ich sťažnosti prijal nasledovné rozhodnutie:

„Ústavný súd Slovenskej republiky vyslovuje, že nekonaním Okresného súdu v Žiari nad Hronom v občianskoprávnej veci podnecovateľov V. Č. a L. Č. došlo k porušeniu ich ústavných práv zaručených článkom 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Ústavný súd Slovenskej republiky ukladá Okresnému súdu v Žiari nad Hronom povinnosť pokračovať v konaní č. 5 C 23/03 a o uplatnenom nároku podnecovateľov 1/ a 2/ rozhodnúť.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva každému podnecovateľovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 100. 000,- Sk.“.

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri ktorého predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Podľa čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenska republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

V danom prípade sťažovatelia mali a mohli prihlásiť svoju pohľadávku na zaplatenie dlžného nájomného voči úpadcovi do konkurzu podľa § 20 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, čo však zrejme neurobili. Požadované uloženie povinnosti okresnému súdu, aby pokračoval v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 23/03, je nerealizovateľné, pretože podľa § 14 ods. 1 písm. d) cit. zákona súdne a iné konania podľa osobitného predpisu, ktoré sa začali pred vyhlásením konkurzu, sa prerušujú, ak sa týkajú majetku patriaceho do podstaty alebo ak sa týkajú nárokov, ktoré majú byť z podstaty uspokojené.

Vzhľadom na vyššie uvedené k porušeniu označených základných práv sťažovateľov nemohlo namietaným konaním okresného súdu dôjsť, a preto ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľov z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. júla 2004